

Prípud Haag - Vykonaná Právna Analýza
Advokátka pani Martha Poni

*Zabara A.A., Zástupca Predsedu súdneho senátu pre občianske
veci Najvyššieho súdu Bieloruskej Republiky*

Analýza Haagskeho Prípudu

Úvod:

Nicolas Čeropulos, obyvateľ Švédska so švédskym a gréckym občianstvom, žil s Ľudmilou Arkadievnou Trafimovič, občiankou Bieloruska, v Štokholme vo Švédsku. Zo vzťahu mali dve deti: Ansula, narodená vo Švédsku 08-06-2012, a Alexandra, narodená vo Švédsku 01-04-2015. Obaja rodičia mali deti v spoločnej starostlivosti. 18-04-2017 Ľudmila Trafimovič nezákonne odviezla deti zo Švédska do Bieloruska bez toho, aby o tom informovala Nikolasa Čeropulosa.

Konkrétne 18. apríla 2017 ráno deti ako zvyčajne išli s otcom do materskej školy a potom išiel do práce. Pán Čeropulos prišiel domov skoro popoludní a nikoho nenašiel doma. Znepokojený márne hľadal deti a pani Trafimovič a po krátkom čase zistil, že matka vyzdvihla deti zo materskej školy skôr ako zvyčajne a tvrdila, že ich vezie k pediatrovi, čo však nebola pravda. Zistil tiež, že v ich dome chýbajú pasy detí, a okamžite kontaktoval políciu, ktorá začala po deťoch a pani Trafimovič pátrať.

O štyri dni neskôr polícia poslala pánovi Čeropulosovi fotografiu kočíka opusteného na letisku, v ktorom otec okamžite spoznal malú Alexandru. O niekoľko dní neskôr otec zistil, že deti a ich matka odišli do Bieloruska. Vtedy sa začala jeho "kráčanie v mukách" a teraz sa zaoberáme medzinárodným prípadom únosu detí ich matkou.

Zúčastnené štáty:

Švédsko aj Bielorusko sú zmluvnými stranami Haagskeho dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí z roku 1980.

Stručný opis konania otca:

Otec Nikolas Čeropulos bezodkladne (25. apríla 2017) podal na príslušný ústredný orgán Švédska žiadosť o návrat detí v súlade s ustanoveniami článku 8 Haagskeho dohovoru z roku 1980, ktorá bola následne predložená bieloruským súdom. Bieloruské súdy však porušili a odmietli dodržať Haagsky dohovor z roku 1980 a deti do Švédska nevrátili.

Napriek tomu, že Bielorusko je zmluvným štátom, táto krajina hrubo porušila medzinárodné právo, rodičovské práva pána Nikolasa Čeropulosa, ako aj práva detí. Otec vyčerpal všetky opravné prostriedky a dokonca sa obrátil na Najvyšší súd Bieloruska, ktorý mu jeho práva odoprel. Okrem toho bieloruské súdne orgány absolútne nezákonne a v neprítomnosti otca rozhodli o otázke starostlivosti o deti bez toho, aby ho informovali o dátume prvého pojednávania vo veci (v rozpore s článkom 15 Dohovoru o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v cudzine v občianskych a obchodných veciach z 15-11-1965).

A samozrejme, bieloruské súdy porušili aj článok 16 Haagskeho dohovoru, keďže nemali právo vydať žiadne rozhodnutie o starostlivosti o deti, kým sa nezistilo, že neexistuje dôvod na návrat detí, a vedeli, že konečné a neodvolateľné rozhodnutie už prijali švédske súdy, ktoré sú jedinými príslušnými súdmi a zverili deti do starostlivosti otca.

Kronika medzinárodných záležitostí o únosoch Detí (Haagsky dohovor z roku 1980)

Prvé rozhodnutie súdnych orgánov Bieloruska (23-08-2017, súd prvého stupňa)

Ako už bolo uvedené, matka L. A. Trafimovič 18. 4. 2017 prepravila deti zo Švédska do Bieloruska nezákonne a bez vedomia a súhlasu ich otca Nikolasa Čeropulosa. Otec reagoval hneď, ako sa od polície dozvedel, do ktorej krajiny boli deti prevezené, a 25. apríla 2017 podal príslušnému ústrednému orgánu Švédska žiadosť o návrat detí v súlade s článkom 8 Haagskeho dohovoru z roku 1980 a v lehote stanovenej v článku 12.

Žiadosť otca o návrat detí do Švédska na trvalý pobyt v súlade s Haagskym dohovorom z roku 1980 bola podaná na Žovtnevskom okresnom súde v Minsku, ktorý však 23. 8. 2017 túto žiadosť zamietol s tým, že nemá právomoc vo veci rozhodnúť. Bieloruský súd tiež uviedol, že otec má právo odvolať sa proti tomuto rozhodnutiu na mestský súd v Minsku.

Rozhodnutie je priložené k tomuto:

[2017.08.23 EN Decision-Decree from the Court to reject my Hague Claim submitted 2017.06.28](#)

[2017.08.23 RU Decision-Decree from the Court to reject my Hague Claim submitted 2017.06.28](#)

Druhé rozhodnutie súdnych orgánov Bieloruska (16-10-2017, súd 2. stupňa, odvolací súd)

Následne sa otec obrátil na mestský súd v Minsku, aby zrušil predchádzajúce rozhodnutie, pretože ho považoval za nezákonné, a opätovne požiadal o návrat svojich detí do miesta ich trvalého bydliska v súlade s ustanoveniami Haagskeho dohovoru z roku 1980.

Kasačná sťažnosť otca proti 1. rozhodnutiu bieloruských justičných orgánov zo dňa 23. 8. 2017 bola zamietnutá rozhodnutím Mestského súdu v Minsku zo dňa 16. 10. 2017, v ktorom sa uvádza, že rozhodnutie prvostupňového súdu bolo zákonné a správne, keďže súd nemal právomoc na posúdenie veci, keďže neposudzoval občianskoprávne konanie.

Na základe toho je jasné a zrejmé, že bieloruské justičné orgány Haagsky dohovor nepoznajú a nevedia ho uplatňovať, aj keď je zahrnutý v právnych predpisoch ich štátu. Ak sa však na celú otázku pozrieme bližšie a v spojení s následnými rozhodnutiami bieloruských súdnych orgánov (ktoré budú citované nižšie), povedal by som, že uvedené rozhodnutia zámerne zamietli tvrdenia otca, aby získali drahocenný čas, pretože kvôli všetkým týmto formálnym prietahom boli malé deti pána Čeropulosa nútené prispôbiť sa podmienkam krajiny, do ktorej boli nezákonne premiestnené.

Bieloruské orgány medzitým využili tento drahocenný čas na vymýšľanie nových argumentov, aby sa pokúsili zastaviť a potlačiť akýkoľvek pokus otca odvolať sa na Haagsky dohovor a vrátiť svoje deti do Švédska.

Rozhodnutie je priložené k tomuto:

[2017.10.16 EN Decision & Motivation from Minsk City Court to reject my CASSATION Appeal submitted 2017.08.25](#)

[2017.10.16 RU Decision & Motivation from Minsk City Court to reject my CASSATION Appeal submitted 2017.08.25](#)

Tretie rozhodnutie súdnych orgánov Bieloruska (16-05-2018, súd druhej inštancie)

Na základe námietky otca podal mestský prokurátor v Minsku písomnú sťažnosť proti obom uvedeným rozhodnutiam, v ktorej žiadal, aby boli zrušené a aby sa vec znovu prerokovala na súde prvého stupňa. Ako prokurátor správne a legitímne argumentoval vo svojom proteste (v súlade s ustanoveniami kapitoly 3 a článkov 29 a 30 kapitoly 5 Haagskeho dohovoru z roku 1980), žiadosť o návrat detí do krajiny ich obvyklého pobytu možno podať priamo justičným orgánom zmluvného štátu a Bielorusko pristúpilo k Haagskemu dohovoru z roku 1980 v roku 1998. Prokurátor v Minsku preto dospel k záveru, že bieloruské občianskoprávne súdy sú príslušné na posúdenie žiadosti otca o návrat jeho detí do krajiny ich pobytu a že vec by sa mala opätovne preskúmať na súde prvého stupňa.

Protest prokurátora Minska S.K.Chmaruka zo dňa 25-04-2018

Rozhodnutie je priložené k tomuto:

[2018.05.02 EN Protest & Decision of acceptance of Hague complaint from Public Prosecutor 02-05-2018 No. 44-z-78](#)

[2018.05.02 RU Protest & Decision of acceptance of The Hague complaint from Public Prosecutor 02-05-2018 No. 44-z-78](#)

V nadväznosti na vyššie uvedený protest prokurátora mesta Minsk vydalo Prezídium Mestského súdu v Minsku dňa 16. 5. 2018 rozhodnutie, ktorým potvrdilo, že protest prokurátora mesta Minsk bol zákonný a odôvodnený, a rozhodlo o zrušení rozhodnutia Žovtnevskeho okresného súdu v Minsku zo dňa 23. 8. 2017, ako aj ďalšieho rozhodnutia Mestského súdu v Minsku zo dňa 16. 10. 2017 o žiadosti otca o návrat jeho detí do krajiny ich trvalého pobytu. Rozhodol tiež o opätovnom preskúmaní veci na súde prvého stupňa.

Rozhodnutie je priložené k tomuto:

[2018.05.21 EN Minsk City Court Decree No. 44-F-78 Regarding Hague Decision 2017.08.23 & 2017.10.16 \(signed 21-05-2018\)](#)

[2018.05.21 RU Minsk City Court Decree No. 44-F-78 Regarding Hague Decision 2017.08.23 & 2017.10.16 \(signed 21-05-2018\)](#)

Právny komentár:

V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že v čase vydania uvedeného rozhodnutia, ktoré nariaďuje jednoduché preskúmanie veci súdom prvého stupňa, ktorý potvrdzuje, že má príslušnú právomoc, uplynul celý rok od nezákonného vysídlenia detí pána Čeropulosa, pričom zároveň podnikol všetky právne kroky, aby sa domáhal ich návratu do krajiny ich trvalého pobytu (!!!). Preto sme dospeli k záveru, že bieloruské justičné orgány konali s veľkým oneskorením výlučne vlastnou vinou, pričom ide o veľmi závažnú a chýlostivú záležitosť, keďže súvisí s únosom maloletých detí ich matkou.

Za zmienku stojí aj to, že toto pojednávanie zo 16. mája 2018 bolo jediné, ktoré sa konalo za prítomnosti honorárneho konzula Grécka v Bielorusku, ktorý sa na pojednávaní zúčastnil ako pozorovateľ na žiadosť otca, ktorý sa zúfalo snažil získať pomoc a podporu diplomatických a konzulárnych orgánov krajiny svojho pôvodu (Grécka), ako aj krajiny svojho pobytu (Švédsko), jednoducho sa snažil zabezpečiť, aby bieloruské justičné orgány dodržiavali zásady zákonnosti a aby sa uplatňoval zákon.

Je zrejmé, že dôležitú úlohu zohrala prítomnosť honorárneho konzula Grécka v Bielorusku, keďže toto rozhodnutie bolo nakoniec jediné, ktoré bolo prijaté v súlade so zákonom. Odvtedy sa, žiaľ, honorárny konzul Grécka nikdy nedostavil na ďalšie vypočutia, aby podporil legitímne práva a nároky pána Čeropulosa; táto skutočnosť dôvodne naznačuje a vyvoláva podozrenie, že honorárny konzul bol pravdepodobne pod tlakom vysokopostavených úradníkov alebo možno dokonca úradníkov Bieloruska (!).

**Bielorusko je však známe tým, že nerešpektuje
medzinárodné zmluvy, medzinárodné právo a ľudské práva.**

Štvrté rozhodnutie súdnych orgánov Bieloruska (07-12-2018, súd prvého stupňa)

Prvostupňový súd Žovtnevskeho okresu v Minsku posúdil žiadosť pána Cheropulosa a vydal rozhodnutie zo dňa 12-07-2018, v ktorom ju opäť zamietol z nasledujúcich dôvodov:

Konkrétne,

1.

Deti žijú v Bielorusku už viac ako rok (15 mesiacov) od ich presunu zo Švédska a plne sa prispôbili bieloruskému prostrediu. Súd v závere tohto rozsudku poukázal na článok 12 Haagskeho dohovoru z roku 1980, v ktorom sa uvádza, že ak je dieťa nezákonne premiestnené a do začatia konania pred súdnym orgánom neuplynul jeden rok, tento orgán bezodkladne nariadi návrat dieťaťa. Ak sa konanie začalo po jednom roku, súdny orgán rozhodne o návrate dieťaťa, pokiaľ sa nepreukáže, že sa dieťa prispôbilo novému prostrediu.

2.

Návrat detí do Švédska a ich život bez matky im môže spôsobiť psychickú traumú a nie je v ich najlepšom záujme.

Rozhodnutie je priložené k tomuto:

[2018.07.18 EN Motivation to Decision from the 12th of July 2018 to reject my Hague Claim for the 2nd time](#)

[2018.07.18 RU Motivation to Decision from the 12th of July 2018 to reject my Hague Claim for the 2nd time](#)

[2018.07.18 GR Motivation to Decision from the 12th of July 2018 to reject my Hague Claim for the 2nd time](#)

Právny Komentár:

Prvostupňový súd výslovne zamietol žiadosť otca, pričom nesprávne vyložil článok 12 Haagskeho dohovoru z roku 1980 a uznal, že v júli 2018 uplynul viac ako rok, a preto by nemal okamžite nariadiť návrat detí, ak sa zistí, že sa deti adaptovali na nové prostredie.

Článok 12 výslovne stanovuje:

"Ak je dieťa nezákonne premiestnené alebo zadržané v súlade s článkom 3 a v čase začatia konania pred súdnym alebo správnym orgánom zmluvného štátu, v ktorom sa dieťa nachádza, neuplynul odo dňa nezákonného premiestnenia alebo zadržania dieťaťa viac ako jeden rok, tento orgán bezodkladne nariadi návrat dieťaťa".

"Aj keď sa konanie začalo po uplynutí lehoty jedného roka uvedenej v predchádzajúcom odseku, súdny alebo správny orgán je povinný bezodkladne nariadiť návrat dieťaťa, pokiaľ sa nepreukáže, že sa dieťa prispôbilo novému prostrediu".

Z uvedeného je zrejmé, že bieloruské justičné orgány nesprávne vykladajú článok 12, keďže sa domnievajú, že od okamihu premiestnenia detí do prejednávania veci v júli 2018 uplynul viac ako jeden rok, zatiaľ čo v skutočnosti sa v článku 12 vymedzuje obdobie kratšie ako jeden rok od okamihu nezákonného premiestnenia do okamihu podania žiadosti súdnemu alebo správne orgánu zmluvného štátu (a nie do prejednávania veci). Toto je stanovené v článku 12 s cieľom vylúčiť možnosť úmyselného alebo neúmyselného omeškania zo strany súdnych orgánov zmluvného štátu a v dôsledku toho stratu práv otca, ktorý bol opustený a zbavený svojich detí, napriek tomu, že konal bezodkladne v súlade so zákonom.

V tomto prípade boli deti pána Čeropolosa unesené ich matkou 18. apríla 2017. V súlade s ustanoveniami článku 8 Haagskeho dohovoru z roku 1980 a v lehote stanovenej v článku 12 bezodkladne podal 25. apríla 2017 príslušnému švédskemu ústrednému orgánu žiadosť o návrat detí. Na základe uvedeného (pozri prvé rozhodnutie) vydal 23. augusta 2017 Žovtnevský okresný súd v Minsku prvé rozhodnutie o žiadosti otca o návrat detí do Švédska na trvalý pobyt. Otec teda konal okamžite a v lehote stanovenej v článku 12.

Vzhľadom na to mal súd rozhodnúť o okamžitom návrate detí, keďže ich 15-mesačný pobyt v Bielorusku nebol spôsobený oneskorením otca pri podávaní žiadosti o ich návrat, ale oneskorením, ktoré spôsobili samotné bieloruské justičné orgány, len aby získali čas a predložili tento argument s cieľom zamietnuť žiadosť otca.

Po druhé, rozhodnutie zamietlo žiadosť otca, keďže návrat detí do Švédska a ich pobyt bez matky by im mohol spôsobiť psychickú traumu a nie je v ich najlepšom záujme. Preto sa predpokladá, že ak sa deti vrátia a zostanú vo Švédsku, malo by sa tak stať bez matky. Súd dospel k tomuto záveru na základe skutočnosti, že po zmiznutí matky s deťmi proti nej švédske orgány začali trestné konanie a vydali na ňu zatykač. Preto ak sa matka vráti do Švédska, bude zatknutá, čo povedie k psychickej traume detí.

Matka sa však úmyselne dopustila trestného činu a nezákonne premiestnila deti, pričom ignorovala psychické dôsledky, ktoré by jej konanie mohlo mať na deti, a ignorovala porušenie rodičovských práv otca týchto detí. Vo všetkých spriatelенých štátoch sa únos dieťaťa považuje za trestný čin.

Ak by sa teda súdne orgány ostatných zmluvných štátov riadili logikou bieloruských súdov, žiadne dieťa by sa nikdy nevrátilo do krajiny svojho obvyklého pobytu a Haagsky dohovor ako taký by nemal žiadny význam ani účinok.

Deti sa mohli vrátiť do krajiny svojho obvyklého pobytu spolu s matkou, ktorá sa mohla obrátiť na švédske súdne orgány, ktoré sú jediné príslušné na riešenie tohto prípadu, a matka mohla mať dokonca možnosť legálne požiadať o opatrovníctvo detí alebo sa podeliť o opatrovníctvo s otcom, a hoci by s najväčšou pravdepodobnosťou čelila určitým dôsledkom svojho nezákonného konania, stále by bola svojim deťom nablízku a mala by zavedené určité bezpečnostné opatrenia, aby sa zabránilo ďalšiemu pokusu o únos z jej strany.

Nezdá sa mi právne ani morálne správne trestať otca a deti takýmito chybnými súdnymi rozhodnutiami len preto, aby sme chránili matku, ktorá sa jednoznačne dopustila trestného činu, ignorovala dôsledky svojho konania a nakoniec bola za svoje nezákonné rozhodnutie dokonca odmenená, pretože bieloruské súdy jej nezákonné konanie v skutočnosti ospravedlnili.

Na základe uvedeného je zrejmé, že bieloruské justičné orgány prijali všetky možné zúfalé opatrenia, aby nevyhoveli legitímnej a odôvodnenej žiadosti otca, a že porušili medzinárodné právo a medzinárodné zmluvy. Okrem toho ignorovali rodičovské práva pána Cheropoulosa, ako aj jeho detí, hoci otec poskytol množstvo dôkazov z obdobia, keď žili vo Švédsku ako rodina, ktoré zahŕňali aj dôkazy o použití násillia zo strany matky voči deťom, pričom matka sa dokonca pokúsila ublížiť sama sebe, a preto bola pod psychologickým dohľadom.

Napokon súd prihliadol na záver o psychologickom vyšetrení detí, ktoré bolo vykonané dňa 06.06.2018 na základe príkazu súdu Žovtnevského okresu v Minsku, a dospel k záveru, že maloleté deti majú k matke osobitnú väzbu a že má vytvorené všetky potrebné podmienky pre plnohodnotný život detí.

Treba poznamenať, že bieloruské súdy niekoľko rokov odmietali poskytnúť otcovi kópiu psychologického posudku maloletých a že toto psychologické vyšetrenie maloletých sa uskutočnilo bez jeho súhlasu a bez jeho vedomia.

Okrem toho, keď pán Čeropulos požiadal o nové psychologické vyšetrenie pre svoje maloleté deti a dokonca súhlasil s účasťou psychológa materskej školy, ktorú navštevovali, jeho žiadosť bola zamietnutá.

Piate rozhodnutie súdnych orgánov Bieloruska (10-09-2018, súd 2. stupňa, odvolací súd)

Otec následne podal ďalšie odvolanie proti uvedenému rozhodnutiu, v ktorom žiadal o jeho zrušenie ako nezákonného a opätovne žiadal o návrat svojich detí do miesta ich trvalého pobytu v súlade s ustanoveniami Haagskeho dohovoru z roku 1980. Okrem toho správne a legitímne tvrdí, že dlhodobý pobyt detí v Bielorusku nebol spôsobený žiadnymi preťahmi zo strany otca, keďže ten okamžite inicioval súdne konanie s cieľom dosiahnuť ich návrat, a v skutočnosti preťahy spôsobili bieloruské súdne orgány úmyselne alebo neúmyselne.

Dňa 10-09-2018 Mestský súd v Minsku zamietol odvolanie otca a iba vyhotovil fotokópiu rozhodnutia súdu prvého stupňa, pričom ho uznal za zákonné a správne. Týmto rozhodnutím boli ako neopodstatnené zamietnuté argumenty otca o nezákonnom premiestnení jeho detí, ako aj jeho tvrdenie, že dlhý pobyt detí v Bielorusku nebol spôsobený jeho oneskorením pri začatí súdneho konania o ich návrate, ale oneskorením spôsobeným úmyselne alebo neúmyselne justičnými orgánmi Bieloruska.

Poslednú námietku / argument otca súd zamietol ako neopodstatnenú, keďže súd, riadiac sa Haagskym dohovorom z roku 1980 a normami medzinárodného práva, údajne správne právne posúdil okolnosti prípadu.

Na tomto mieste si nemyslím, že by boli vhodné ďalšie právne komentáre, keďže na jednej strane to, čo opisuje vyššie uvedené rozhodnutie mestského súdu v Minsku, je totožné s rozhodnutím prvostupňového súdu z 12. júla 2018; na druhej strane zámerné odmietanie bieloruských justičných orgánov presadzovať a rešpektovať právo v ich účelových provokáciách malo za cieľ zdržiavať proces návratu detí, aby mohli predložiť vykonštruovaný argument, že deti sa už prispôbili prostrediu Bieloruska.

Táto "konštrukcia" je veľmi pohodlná, ale, samozrejme, jednoznačne odmietaná uznávanými a kvalifikovanými právnikmi.

Rozhodnutie je priložené k tomuto:

[2018.09.10 EN DECISION Minsk City Court to reject Appeal regarding the decision on The Hague Convention Ruled 2018.07.12](#)

[2018.09.10 RU DECISION Minsk City Court to reject Appeal regarding the decision on The Hague Convention Ruled 2018.07.12](#)

Šieste rozhodnutie justičných orgánov Bieloruska (05-06-2019, Prokuratúra Minsk)

Následne po podaní odvolania otca na prokuratúru mesta Minsk proti dvom vyššie uvedeným rozhodnutiam (konkrétne súdu prvého a druhého stupňa), v ktorom protestuje proti zamietnutiu jeho žiadosti o návrat detí do krajiny trvalého pobytu, vydala prokuratúra mesta Minsk dňa 05-06-2019 rozhodnutie o zamietnutí jeho nárokov.

Toto rozhodnutie opakuje dva predchádzajúce rozhodnutia a prokurátor sa domnieva, že súd odôvodnene odmietol vrátiť maloleté osoby do Švédska, keďže v okolnostiach prípadu konštatoval, že nedošlo k porušeniu ustanovení Haagskeho dohovoru z roku 1980 ani medzinárodného práva, a navyše všetky dôkazy boli správne vyhodnotené. Otec tak stále čelí nedobytnému múru postavenému bieloruským súdnictvom, ktoré odmieta dodržiavať medzinárodné dohovory, ale je odhodlaný to dotiahnuť do konca, pretože jeho deti sú to najcennejšie, čo má, a nikdy sa nevzdá.

Rozhodnutie je priložené k tomuto:

[2019.06.05 EN Decision to Reject Supervisory Complaint from Publ. Prosecutor of our 2nd Hague Case Appeal](#)

[2019.06.05 RU Decision to Reject Supervisory Complaint from Publ. Prosecutor of our 2nd Hague Case Appeal](#)

Siedme rozhodnutie justičných orgánov Bieloruska (30.09.2019, generálny prokurátor Bieloruskej republiky pán Koniuk)

Potom otec podal odvolanie generálnemu prokurátorovi Bieloruskej republiky a opätovne sa odvolal proti rozhodnutiam súdov prvého a druhého stupňa a žiadal ich zrušenie.

Generálny prokurátor Bieloruskej republiky vydal 30. septembra 2019 rozhodnutie, ktorým odvolanie pána Čeropulosa opäť zamietol. Toto rozhodnutie opakuje predchádzajúce, stručnejšie, so záverom, že súd odôvodnene a zákonne odmietol vrátiť maloleté deti do Švédska, keďže okolnosti prípadu ukazujú, že nedošlo k porušeniu ustanovení Haagskeho dohovoru z roku 1980 alebo medzinárodného práva.

Tu naozaj nie je potrebný komentár, pretože nič nedokáže vyjadriť rozsah a mieru utrpenia (psychického a finančného), ktoré tento otec prežil v dôsledku súčasného hrubého porušenia jeho práv. Rozhodnutie podpísal prokurátor Stuk A.K.

Rozhodnutie je priložené k tomuto:

[2019.09.30 EN REJECTION from Prosecutor on our Hague Complaint submitted by Lawyer Mashonskaya](#)

[2019.09.30 RU REJECTION from Prosecutor on our Hague Complaint submitted by Lawyer Mashonskaya](#)

Ôsme rozhodnutie justičných orgánov Bieloruska (01-11-2019, generálny prokurátor Bieloruska Koniuk)

Otec sa následne vrátil s novým odvolaním proti rozhodnutiu súdu prvého a druhého stupňa, o ktorom rozhodol generálny prokurátor Bieloruskej republiky rozhodnutím z 01-11-2019.

Týmto rozhodnutím bolo odvolanie pána Čeropoulosa zamietnuté z dôvodu, že malo byť podané do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti súdneho rozhodnutia, a preto je oneskorené a neprijíma sa. Bieloruská prokuratúra sa neponáhľala s odpoveďou a posúdením odvolania otca.

Cieľom pána Cheropoulosa bolo predložiť svoj prípad Najvyššiemu súdu Bieloruska, keďže do neho vkladal všetky svoje nádeje na implementáciu Haagskeho dohovoru z roku 1980 a medzinárodného práva. Toto rozhodnutie ho zbavuje možnosti, aby sa jeho prípadom zaoberal Najvyšší súd, napriek tomu, že on sám urobil všetko, čo bolo v jeho silách, a v dobrej viere sa riadil radami svojej vtedajšej právnej zástupkyne v Bielorusku, pani Mašonskej. Rozhodnutie podpísal prokurátor Abramovič S.A. **The decision was signed by prosecutor S.A. Abramovich.**

Rozhodnutie je priložené k tomuto:

[2019.11.14 EN REJECTION of SUPERVISORY APPEAL from Gen. Prosecutor Mr. Koniuk dated 2019.11.01](#)

[2019.11.14 EN REJECTION of SUPERVISORY APPEAL from Gen. Prosecutor Mr. Koniuk dated 2019.11.01](#)

Deviate rozhodnutie súdnych orgánov Bieloruska (13-01-2020, Najvyšší súd Bieloruska)

Napriek existencii predchádzajúceho zamietavého rozhodnutia s rovnakým obsahom (t. j. že otec sa nemôže obrátiť na Najvyšší súd z dôvodu premlčania, čo bolo do značnej miery spôsobené prieťahmi bieloruskej prokuratúry) sa pán Čeropulos obracia na Najvyšší súd Bieloruska, **ktorý 13-01-2020 vydáva zamietavé rozhodnutie, ale nie z dôvodu uplynutia premlčacej lehoty.**

Najmä v rozhodnutí Najvyššieho súdu, ktorý opäť nesprávne interpretoval článok 12 Haagskeho dohovoru z roku 1980, sa dospelo k záveru, že žiadosť otca o návrat detí do krajiny ich obvyklého pobytu bola zamietnutá v súlade so zákonom, pričom sa zohľadnil vek detí, ich väzba na matku, ktorá sa o ne stará od narodenia a riadne si plní svoje rodičovské povinnosti, ale aj to, že odlúčenie detí od matky a ich návrat do krajiny ich obvyklého pobytu nie je v ich záujme a môže im spôsobiť psychickú ujmu.

Uvedené informácie, ktoré zohľadnil Najvyšší súd, sú svojvoľné a nie sú v súlade s ustanoveniami Haagskeho dohovoru z roku 1980. **Otec nikdy nepožiadaval o oddelenie detí od matky.** Požiadaval o návrat detí do krajiny ich obvyklého pobytu, kde by vykonával starostlivosť aj o ne spolu s ich matkou, a o ďalšom rozhodnutí by mali rozhodnúť švédске súdy, ktoré majú na to výlučnú právomoc. Matka by sa mohla vrátiť s deťmi do krajiny svojho obvyklého pobytu, prijať dôsledky svojho protiprávneho konania, ale tiež sa na švédskych súdoch domáhať starostlivosti o deti alebo styku s nimi. **Matka sa nemôže vyhnúť právnym dôsledkom svojho protiprávneho konania.**

To, že sa matka vyhýba právnym dôsledkom svojho konania, by nemalo byť dôvodom na to, aby sa deti nevrátili, pretože môžu byť oddelené od matky. Ak prijmeme túto logiku, potom Haagsky dohovor z roku 1980 nemá zmysel a nefunguje, pretože tento argument možno použiť vo všetkých prípadoch.

Záver:

Z uvedeného je zrejmé a nesporné, že bieloruské súdne orgány hrubo porušili medzinárodné dohovory ratifikované Bieloruskou republikou, keď odmietli rešpektovať rodičovské práva pána Čeropulosa, pričom porušili aj práva jeho detí a urazili právne normy, etiku a logiku každého slušného a rozumného človeka, ale aj každej dobrosrdečnej spoločnosti, ktorá rešpektuje ľudské bytosti a ich práva.

Bieloruské súdne orgány zbavili pána Čeropulosa o to najcennejšie v jeho živote, o jeho deti, napriek tomu, že švédске súdy odovzdali maloleté deti do starostlivosti ich otca. Bieloruské orgány v snahe ochrániť matku pred právnymi dôsledkami jej nezákonného konania nezmyselne potrestali otca, porušili medzinárodné právo a medzinárodné dohovory a pripravili maloleté deti o rodičovskú prítomnosť a lásku, ako aj o zaručenú a pohodlnú životnú úroveň v krajine, kde sa narodili, vo Švédsku.

Ani jedna inštitúcia alebo organizácia, švédska alebo medzinárodná, nevyjadrila oficiálny a verejný protest proti tomuto postoju Bieloruska, krajiny, ktorá zjavne nerešpektuje ľudské práva a medzinárodné právo. Myslím si, že by sme mali všetci spolu s týmto otcom vyjadriť svoj nesúhlas s takýmito praktikami a požadovať dodržiavanie medzinárodného práva.

Komentujúci Právnik, Advokát:

Martha V. Pony
Právnik, Solún/Grécko

Tel: 2310 557 100,
Fax: 2310 557112
Email: poni_ma@yahoo.gr

Pečiatka/Podpis

*V prípade rozporu vo výklade uvedeného textu je rozhodujúci pôvodný grécky text.

Nicolaos AA Cheropoulos
Otec Anthouly a Alexandry
Štokholm, august 2020
Recenzované október 2023